

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 7ης Μαΐου 2002 *

Στην υπόθεση T-306/01 R,

Abdirisak Aden, κάτοικος Spånga (Σουηδία),

Abdulaziz Ali, κάτοικος Järfälla (Σουηδία),

Ahmed Yusuf, κάτοικος Spånga,

Al Barakaat International Foundation, με έδρα τη Spånga,

εκπροσωπούμενοι από τους L. Silbersky και T. Olsson, δικηγόρους,

αιτούντες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον M. Βιτσεντζάτο
και την I. Rådestad,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους A. Van
Solinge και J. Enegren, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

που έχει ως αντικείμενο αίτημα αναστολής εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2001, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 337/2000 (ΕΕ L 67, σ. 1), καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 2199/2001 της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση, για τέταρτη φορά, του κανονισμού 467/2001 (ΕΕ L 295, σ. 16), στο μέτρο που αυτοί αφορούν τους αιτούντες, και τούτο μέχρι την έκδοση αποφάσεως στην κύρια δίκη,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Σύμφωνα με το άρθρο 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, που υπεγράφη στο Σαν Φρανσίσκο (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) στις 26 Ιουνίου 1945, «τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών συμφωνούσιν όπως αποδέχονται και εκτελώσι τας αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας συμφώνως προς τον παρόντα Χάρτη».

2 Σύμφωνα με το άρθρο 103 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, «εν περιπτώσει συγκρούσεως των κατά τον παρόντα Χάρτη υποχρεώσεων των μελών των Ηνωμένων Εθνών προς τας υποχρεώσεις αυτών εξ οιασδήποτε άλλης Διεθνούς Συμφωνίας, θα προέχουσιν αι κατά τον παρόντα Χάρτη υποχρεώσεις αυτών.»

3 Σύμφωνα με το άρθρο 301 ΕΚ:

«Όταν μία κοινή θέση ή κοινή δράση, που εγκρίθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, προβλέπει δράση της Κοινότητας για τη μερική ή ολοκληρωτική μείωση ή διακοπή των οικονομικών σχέσεων με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα.»

4 Το άρθρο 60, παράγραφος 1, ΕΚ ορίζει:

«Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 301, κρίνεται αναγκαία κοινοτική δράση, το Συμβούλιο δύναται, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 301 διαδικασία, να λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές έναντι των οικείων τρίτων χωρών.»

5 Σύμφωνα με το άρθρο 302, πρώτο εδάφιο, ΕΚ:

«Η Επιτροπή διασφαλίζει κάθε πρόσφορη σχέση με τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανισμών τους.»

6 Τέλος, το άρθρο 202 ΕΚ προβλέπει τα ακόλουθα:

«Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας Συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

[...]

— αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτέλεσης των κανόνων που θεσπίζει [...]».

Ιστορικό της διαφοράς

7 Στις 15 Οκτωβρίου 1999 το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας) εξέδωσε την απόφαση 1267 (1999). Στην παράγραφο 2 της αποφάσεως αυτής, το Συμβούλιο Ασφαλείας αξίωσε από τους Ταλιμπάν να παραδώσουν χωρίς καμιά καθυστέρηση τον επονομαζόμενο Ουσάμα Μπιν Λαντέν (Oussama ben Laden στα περισσότερα κείμενα γαλλικής γλώσσας που έχουν εκδοθεί από τα κοινοτικά όργανα) στις αρμόδιες αρχές. Για τη διασφάλιση της τηρήσεως της υποχρεώσεως αυτής, η παράγραφος 4 της αποφάσεως 1267 (1999) ορίζει ότι όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει, μεταξύ άλλων, «να παγώσουν τα κεφάλαια και τους λοιπούς οικονομικούς πόρους, που αντλούνται ιδίως από αγαθά ανήκοντα στους Ταλιμπάν ή ελεγχόμενα, αμέσως ή εμμέσως, από αυτούς, ή ανήκοντα σε, ή ελεγχόμενα από, οποιαδήποτε επιχείρηση ανήκουσα στους Ταλιμπάν ή ελεγχόμενη από τους Ταλιμπάν, όπως αυτοί έχουν προσδιορισθεί ονομαστικώς από επιτροπή συσταθείσα κατ' εφαρμογήν της κατωτέρω παραγράφου 6 και να μεριμνούν ώστε ούτε τα εν λόγω κεφάλαια και οι λοιποί οικονομικοί πόροι ούτε οποιαδήποτε άλλα κεφάλαια ή οικονομικοί πόροι, που έχουν κατ' αυτόν τον τρόπο εξακριβωθεί, να μην τεθούν στη διάθεση ή να χρησιμοποιηθούν προς όφελος των Ταλιμπάν ή οποιαδήποτε επιχεί-

ρήσεως που ανήκει σ' αυτούς ή ελέγχεται, αμέσως ή εμμέσως, από τους Ταλιμπάν, ασχέτως του αν πρόκειται για υπηκόους τους ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ευρισκόμενο στο έδαφός τους, με εξαίρεση την περίπτωση που η επιτροπή έχει δώσει, κατά περίπτωση και για ανθρωπιστικούς λόγους, αντίθετη άδεια».

- 8 Στην παράγραφο 6 της απόφασης 1267 (1999), το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφάσισε τη σύσταση, σύμφωνα με το άρθρο 28 του προσωρινού εσωτερικού κανονισμού του, επιτροπής του Συμβουλίου Ασφαλείας συγκείμενης απ' όλα τα μέλη του (στο εξής: επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν), επιφορτισμένης, ιδίως, με τη διασφάλιση της εφαρμογής, από τα κράτη μέλη, των επιβαλλομένων από την παράγραφο 4 μέτρων, την εξακρίβωση των κεφαλαίων ή άλλων οικονομικών πόρων που μνημονεύονται στην εν λόγω παράγραφο 4 και την εξέταση των αιτήσεων για παρέκκλιση από τα επιβληθέντα από αυτή την ίδια παράγραφο 4 μέτρα.
- 9 Θεωρώντας ότι ήταν αναγκαία δράση της Κοινότητας προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή η απόφαση αυτή, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 15 Νοεμβρίου 1999, την κοινή θέση 1999/727/PESC, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά των Ταλιμπάν (ΕΕ L 294, σ. 1). Το άρθρο 2 αυτής της κοινής θέσεως επιβάλλει το πάγωμα των κεφαλαίων και των λοιπών οικονομικών πόρων που διαθέτουν στο εξωτερικό οι Ταλιμπάν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην απόφαση 1267 (1999) του Συμβουλίου Ασφαλείας.
- 10 Στις 14 Φεβρουαρίου 2000 το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 337/2000, για την απαγόρευση πτήσεων και το πάγωμα κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων που αφορούν την Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ L 43, σ. 1).
- 11 Στις 19 Δεκεμβρίου 2000 το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε την απόφαση 1333 (2000) με την οποία αξίωσε, μεταξύ άλλων, από τους Ταλιμπάν να συμμορφωθούν προς την απόφαση 1267 (1999). Ειδικότερα, αποφάσισε, να εντατικοποιήσει την απαγόρευση πτήσεων και το πάγωμα κεφαλαίων που είχαν επιβληθεί με το ψήφισμα 1267 (1999).

- 12 Με την παράγραφο 8, στοιχείο c, της αποφάσεως 1333 (2000), το Συμβούλιο Ασφαλείας επιφόρτισε την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν να καταρτίσει, βάσει στοιχείων που θα κοινοποιηθούν από τα κράτη και τις περιφερειακές οργανώσεις, ενημερωνόμενο κατάλογο των ατόμων και των οντοτήτων που η εν λόγω επιτροπή έχει εντοπίσει ως συνεργαζόμενους με τον Ουσάμα Μπιν Λάντεν, συμπεριλαμβανομένης της οργανώσεως Αλ Κάιντα.
- 13 Δυνάμει της παραγράφου 22 της αποφάσεως 1333 (2000), τα επιβληθέντα, ιδίως με την παράγραφο 8, μέτρα τίθενται σε ισχύ ένα μήνα ύστερα από την υιοθέτηση του εν λόγω ψηφίσματος, δηλαδή στις 19 Ιανουαρίου 2001.
- 14 Στην παράγραφο 23 της αποφάσεως 1333 (2000), το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφάσισε ότι τα επιβληθέντα σύμφωνα, ιδίως, με την παράγραφο 8 μέτρα θα εφαρμόζονταν επί δώδεκα μήνες και ότι, μετά το πέρας της περιόδου αυτής, θα καθοριζόταν εάν τα εν λόγω μέτρα έπρεπε να παραταθούν για μια νέα περίοδο και υπό τις ίδιες προϋποθέσεις.
- 15 Εκτιμώντας ότι ήταν αναγκαία δράση της Κοινότητας προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή η απόφαση αυτή, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 26 Φεβρουαρίου 2001, την κοινή θέση 2001/154/PESC, που αφορά πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά των Ταλιμπάν και τροποποιεί την κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 57, σ. 1). Το άρθρο 4 αυτής της κοινής θέσεως ορίζει:

«Θα παγώσουν όλα τα κεφάλαια και λοιπά χρηματοπιστωτικά στοιχεία του Ουσάμα Μπιν Λάντεν και των ατόμων και επιχειρήσεων που συνδέονται με αυτόν, όπως τα καθορίζει η επιτροπή κυρώσεων [κατά των Ταλιμπάν]· κεφάλαια ή άλλοι χρηματοδοτικοί πόροι δεν θα διατεθούν στον Ουσάμα Μπιν Λάντεν και σε άτομα ή επιχειρήσεις που συνδέονται με αυτόν, όπως τα καθορίζει η επιτροπή κυρώσεων [κατά των Ταλιμπάν], υπό τους όρους [της αποφάσεως 1333 (2000)].»

- 16 Στις 6 Μαρτίου 2001, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 467/2001, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά την Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 337/2000 (ΕΕ L 67, σ. 1).
- 17 Σύμφωνα με την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού τα προβλεπόμενα από την απόφαση 1333 (2000) μέτρα «εμπίπτουν στο πεδίο της Συνθήκης και, κατά συνέπεια, για να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού, χρειάζεται κοινοτική νομοθετική πράξη για την εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας, όσον αφορά το έδαφος της Κοινότητας».
- 18 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 467/2001, πρέπει να νοηθούν:

— με τον όρο «κεφάλαια», τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και τα οικονομικά οφέλη κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται, χωρίς απαραίτητα να περιορίζονται σ' αυτά, τα μετρητά, οι επιταγές, οι χρηματικές απαιτήσεις, οι συναλλαγματικές, οι εντολές πληρωμών και άλλα μέσα πληρωμών οι καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα ή άλλες οντότητες, τα υπόλοιπα λογαριασμών, οι απαιτήσεις και οι τίτλοι απαιτήσεων, οι δημοσίως και ιδιωτικώς εμπορεύσιμοι τίτλοι και τα μέσα δανεισμού, μεταξύ των οποίων οι μετοχές, οι συμμετοχικοί τίτλοι, τα ομόλογα, τα έντοκα γραμμάτια, τα μακροπρόθεσμα δικαιώματα (warrants), οι ομολογίες, οι συμβάσεις παραγώνων μέσων, οι τόκοι, τα μερίσματα ή άλλα έσοδα ή υπεραξίες που προέρχονται ή δημιουργούνται από περιουσιακά στοιχεία, οι πιστώσεις, τα δικαιώματα συμψηφισμών απαιτήσεων, οι εγγυήσεις, οι εγγυητικές επιστολές ή άλλες χρηματοοικονομικές δεσμεύσεις, οι πιστωτικές επιστολές, οι φορτωτικές, τα πωλητήρια συμβόλαια, τα έγγραφα που αποδεικνύουν συμμετοχή σε κεφάλαια ή χρηματοοικονομικούς πόρους και κάθε άλλο μέσο χρηματοδότησης εξαγωγών·

— με τον όρο «πάγωμα κεφαλαίων», η απαγόρευση οποιασδήποτε κίνησης, μεταβίβασης, μεταβολής, χρήσης ή διαπραγμάτευσης κεφαλαίων καθ' οιονδήποτε τρόπο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ύψος, τον τόπο διατήρησής τους, την ιδιοκτησία, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή άλλη μεταβολή που θα επέτρεπε τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, περιλαμβανομένης και της διαχείρισης χαρτοφυλακίων.

19 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού 467/2001:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και άλλοι οικονομικοί πόροι, που ανήκουν σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα οριζόμενο από την επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν και περιλαμβανόμενο στο παράρτημα I.

2. Κανένα κεφάλαιο δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, στα πρόσωπα, στις οντότητες ή στους φορείς που ορίζονται από την επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν και περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται για τα κεφάλαια και τους οικονομικούς πόρους για τους οποίους η επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν έχει χορηγήσει εξαίρεση. Τέτοιες εξαιρέσεις εγκρίνονται μέσω των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.»

20 Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 467/2001, «οι εξαιρέσεις που χορηγεί η επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν εφαρμόζονται στο σύνολο της Κοινότητας».

- 21 Το παράρτημα I του κανονισμού 467/2001 περιλαμβάνει κατάλογο των προσώπων, των οντοτήτων και των οργανισμών τους οποίους αφορά το επιβληθέν με το άρθρο 2 πάγωμα κεφαλαίων. Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 467/2001, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιεί ή να συμπληρώνει το εν λόγω παράρτημα I βάσει των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας ή της επιτροπής κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν.
- 22 Το παράρτημα II του κανονισμού 467/2001 περιέχει κατάλογο των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή, μεταξύ άλλων, του άρθρου 2, παράγραφος 3. Όσον αφορά τη Σουηδία, αρμόδια αρχή σχετικά με το πάγωμα των κεφαλαίων είναι η Regeringskansliet, Utrikesdepartementet, Rättssekretariatet för EU-frågor.
- 23 Στις 8 Μαρτίου 2001, η επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν δημοσίευσε τον πρώτο ενοποιημένο κατάλογο των οντοτήτων και προσώπων ως προς τα οποία έπρεπε να επιβληθεί το πάγωμα κεφαλαίων δυνάμει των αποφάσεων 1267 (1999) και 1333 (2000) του Συμβουλίου Ασφαλείας (βλ. την ανακοίνωση AFG/131 SC/7028 της εν λόγω επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2001). Έκτοτε, ο κατάλογος αυτός έχει επανειλημμένως τροποποιηθεί και συμπληρωθεί. Η Επιτροπή εξέδωσε, όπως ήταν επόμενο, διάφορους κανονισμούς βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 467/2001, με τους οποίους τροποποίησε ή συμπλήρωσε το παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού.
- 24 Στις 9 Νοεμβρίου 2001, η επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν δημοσίευσε νέα προσθήκη στον κατάλόγό της της 8ης Μαρτίου 2001 (βλ. ανακοίνωση AFG/163 SC/7206 της εν λόγω επιτροπής), όπου περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, τα ονόματα της ακολουθούσης οντότητας και των εξής τριών φυσικών προσώπων:

— «Barakaat International Foundation, Box 4036, Spanga, Stockholm, Sweden· Rinkebytorget 1, 04 Spanga, Sweden»

- «Aden, Abdirisak· Akaftingebacken 8, 163 67 Spanga, Sweden· DOB: 01 June 1968»·

- «Ali, Abdi Abdulaziz, Drabantvagen 21, 177 50 Spanga, Sweden· DOB: 01 January 1955»·

- «Ali, Yusaf Ahmed, Hallbybybacken 15, 70 Spanga, Sweden· DOB: 20 November 1974»·

25 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 2199/2001 της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση, για τέταρτη φορά, του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 (ΕΕ L 295, σ. 16), προστέθηκαν στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού ομού μετ' άλλων, τα ονόματα των περιών ο λόγος οντότητας και τριών φυσικών προσώπων.

26 Στις 16 Ιανουαρίου 2002, το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε την απόφαση 1390 (2002), με την οποία προβλέπεται, μεταξύ άλλων, η συνέχιση του παγώματος των κεφαλαίων που έχει επιβληθεί με το άρθρο 8, στοιχείο c, της αποφάσεως 1333 (2000).

Αιτούντες

27 Οι Aden, Ali και Yusuf, που μνημονεύονται στον κανονισμό 2199/2001 (όσον αφορά το τελευταίο όνομα σύμφωνα με άλλο τρόπο μεταγραφής) είναι Σουηδοί πολίτες καταγόμενοι από τη Σομαλία. Ο Yusuf εργάστηκε στην Al Barakaat International Foundation, της οποίας είναι, όπως και ο Ali, υπάλληλος διοικήσεως.

- 28 Ενόψει της απουσίας οποιασδήποτε εκπροσώπησης της Al Barakaat International Foundation στην αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, επιβάλλεται η αναφορά σ' αυτήν την αιτούσα να γίνει σύμφωνα με τον τρόπο που αυτή περιγράφεται στην κύρια προσφυγή και από τον οποίο προκύπτει ότι αυτή αποτελεί μη κερδοσκοπική ένωση σουηδικού δικαίου, της οποίας το αντικείμενο, σύμφωνα με το καταστατικό, συνίσταται στην υποστήριξη πληθυσμών μέσω δραστηριοτήτων εκπαιδευτικού, κοινωνικού και πολιτιστικού χαρακτήρα καθώς και μέσω οικονομικής αρωγής προς τους πρόσφυγες. Σύμφωνα με το καταστατικό της, η εν λόγω ένωση διευκολύνει τη μεταφορά κεφαλαίων μεταξύ της Σουηδίας και της Σομαλίας χάρη σ' ένα σύστημα που σκοπεί στη θεραπεία των ελλείψεων του τραπεζικού συστήματος. Έτσι, ένα πρόσωπο καταγόμενο από τη Σομαλία και ζων στη Σουηδία, το οποίο επιθυμεί να μεταφέρει κεφάλαια σε γονείς ή στενούς συγγενείς στη Σομαλία, καταθέτει τα σχετικά κεφάλαια στην Al Barakaat International Foundation. Στη συνέχεια, το εν λόγω ίδρυμα αποστέλλει ηλεκτρονικό μήνυμα σε πρόσωπο εμπιστοσύνης στη Σομαλία, επιφορτισμένο με τη σχετική πληρωμή στους δικαιούχους. Τα καταβληθέντα στη Σουηδία κεφάλαια μεταφέρονται μέσω σουηδικών τραπεζικών ιδρυμάτων στην Τράπεζα Al Barakaat Bank, με έδρα τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η Al Barakaat International Foundation εισπράττει προμήθεια 5 % επί των μεταφερομένων ποσών, ενώ η ίδια καταβάλλει προμήθεια 3,5 % στην Al Barakaat Bank.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 29 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Δεκεμβρίου 2001, που καταχωρίστηκε υπό τα στοιχεία T-306/01, οι Aden, Ali και Yusuf καθώς και το Al Barakaat International Foundation, άσκησαν, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής, προσφυγή με την οποία ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 2199/2001·

— να κηρύξει, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, τον κανονισμό 467/2001 ανεφάρμοστο·

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων, το ακριβές ποσό των οποίων θα διασαφηνιστεί μεταγενέστερα.

- 30 Με το ίδιο δικόγραφο, οι ανωτέρω ζήτησαν την αναστολή εφαρμογής του κανονισμού 2199/2001.
- 31 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Δεκεμβρίου 2001, οι αιτούντες ζήτησαν από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί, σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, με ταχεία διαδικασία. Οι καθόν κατέθεσαν τις γραπτές επί του αιτήματος αυτού παρατηρήσεις τους στις 7 Ιανουαρίου 2002. Κατόπιν απόφασης του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου, στις 22 Ιανουαρίου 2002, το σχετικό αίτημα απορρίφθηκε. Στο έγγραφο της Γραμματείας του Πρωτοδικείου, της 24ης Ιανουαρίου 2002, με το οποίο οι διάδικοι πληροφορήθηκαν την απόφαση αυτή, αναφερόταν ότι, αφενός, οι λόγοι που προβάλλονται στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως θέτουν λεπτά νομικά ζητήματα και, αφετέρου, δεν μπορεί να εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων για τον λόγο ότι η αίτηση αυτή δεν υποβλήθηκε με χωριστή πράξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού Διαδικασίας. Επί του τελευταίου αυτού σημείου, τονίστηκε ότι η εκ των υστέρων υποβολή αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων είναι πάντοτε δυνατή εφόσον τηρηθούν οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.
- 32 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαρτίου 2002, οι αιτούντες υπέβαλαν αίτηση με αντικείμενο την αναστολή εφαρμογής των κανονισμών 467/2001 και 2199/2001, στο μέτρο που τους αφορούν, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της κύριας προσφυγής.
- 33 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο κατέθεσαν τις γραπτές επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων παρατηρήσεις τους στις 15 Μαρτίου 2002.

- 34 Ύστερα από αίτηση του Προέδρου του Πρωτοδικείου, ζητήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 21, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, που τυγχάνει εφαρμογής επί του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου του 46, πρώτο εδάφιο, από το Βασίλειο της Σουηδίας να εκπροσωπηθεί κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκειμένου να απαντήσει σε τυχόν ερωτήσεις.
- 35 Οι διάδικοι διασαφήνισαν προφορικά τις απόψεις τους στις 22 Μαρτίου 2002. Κατά τη διάρκεια της ακροάσεως αυτής, ο εκπρόσωπος του Βασιλείου της Σουηδίας απάντησε στα ερωτήματα του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.
- 36 Με έγγραφο της Γραμματείας του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2002 προς το Βασίλειο της Σουηδίας, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 21, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διάφορα γραπτά ερωτήματα. Το Βασίλειο της Σουηδίας απάντησε στα ερωτήματα αυτά, στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, στις 3 Απριλίου 2002.
- 37 Οι απαντήσεις, που διαβιβάστηκαν στους διαδίκους, σχολιάστηκαν από τους αιτούντες με έγγραφο που κατατέθηκε στις 15 Απριλίου 2002. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν διατύπωσαν παρατηρήσεις.

Σκεπτικό

- 38 Δυνάμει της συνδυασμένης εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο δύναται, εφόσον εκτιμά ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

39 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι αναφορικά με τις αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να διευκρινίζονται τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Αυτές οι προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, οπότε μια αίτηση για τη λήψη τέτοιων μέτρων πρέπει να απορρίπτεται εφόσον απουσιάζει κάποια απ' αυτές [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2001, T-350/00 R, Free Trade Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-493, σκέψη 32]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, στη στάθμιση των υφισταμένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).

40 Στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξέτασεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής οφείλει να ασκήσει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει προκειμένου να καθορίσει τον τρόπο κατά τον οποίο αυτές οι διάφορες προϋποθέσεις πρέπει να ελεγχθούν, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1997, C-393/96 P(R), Antonissen κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-441, σκέψη 28].

41 Εξάλλου, τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί των νομικών ή πραγματικών ζητημάτων της διαφοράς ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής που πρόκειται να εκδοθεί μεταγενέστερα [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].

- 42 *Εν προκειμένω, είναι ανάγκη να εξετασθεί, κατ' αρχάς, το ζήτημα κατά πόσον η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι παραδεκτή.*

1. Επί του παραδεκτού της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

Όσον αφορά το αντικείμενο της εν λόγω αιτήσεως

- 43 *Δεδομένου ότι η μη τήρηση των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας αποτελεί αιτία μη παραδεκτού για λόγους δημοσίας τάξεως, πρέπει να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως αν έχουν τηρηθεί οι ασκούμεες επιρροή διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.*
- 44 *Έτσι, όπως σαφώς προκύπτει από το άρθρο 104, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ του ζητουμένου προσωρινού μέτρου και του αντικειμένου της κύριας προσφυγής. Πράγματι, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, μια αίτηση αναστολής εκτελέσεως πράξεως κοινοτικού οργάνου, σύμφωνα με το άρθρο 242 ΕΚ, «είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε την πράξη αυτή με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου».*
- 45 *Εξάλλου, σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της οριστικής απόφασεως που πρόκειται να εκδοθεί, και τούτο προκειμένου να αποφευχθεί κάποιο κενό στην έννομη προστασία που εξασφαλίζεται από τον κοινοτικό δικαστή (βλ., υπό την έννοια αυτή, τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1996, C-399/95 R, Γερμανία κατά Επιτροπής, σ. I-2441, σκέψη 46, και την προπαρατεθείσα διάταξη Antonissen κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 36).*

46 Εν προκειμένω, η κύρια προσφυγή έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού 2199/2001. Όμως, αφενός, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, στο μέτρο που επιδιώκει την αναστολή ισχύος των αποτελεσμάτων του κανονισμού 467/2001, υπερβαίνει τα όρια του αντικειμένου της διαδικασίας της κύριας προσφυγής, και, αφετέρου, η αναστολή ισχύος των αποτελεσμάτων του κανονισμού 2199/2001 θα μπορούσε από τη φύση της να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της εκδοθησομένης επί της ουσίας αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

47 Επομένως, το αίτημα με το οποίο ζητείται η αναστολή εφαρμογής του κανονισμού 467/2001 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Όσον αφορά την τήρηση των προϋποθέσεων ως προς τον τύπο σχετικά με τα έγγραφα των διαδικιών

48 Πρέπει, προκαταρκτικώς, να παρατηρηθεί ότι τόσο οι αιτούντες με την αίτησή τους όσο και η Επιτροπή και το Συμβούλιο με τις παρατηρήσεις τους παραπέμπουν γενικώς στα υπομνήματά τους όσον αφορά την κύρια προσφυγή.

49 Για τους λόγους που έχουν ήδη αναπτυχθεί στην ανωτέρω σκέψη 43, πρέπει να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως το ζήτημα εάν οι διάδικοι της διαφοράς στη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων έχουν τηρήσει τις ασκούμενες επιρροή διατάξεις του Κανονισμού Διαδικασίας.

50 Σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, στις αιτήσεις σχετικά με τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να διασαφηνίζονται «οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται».

- 51 Το άρθρο 104, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι η αίτηση σχετικά με τη λήψη τέτοιων μέτρων επιβάλλεται «με χωριστό δικόγραφο και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 43 και 44».
- 52 Από τη συνδυασμένη εφαρμογή αυτών των διατάξεων του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας απορρέει ότι μια αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει, από μόνη της, να επιτρέπει στον καθού να προετοιμάσει τις παρατηρήσεις του και στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να αποφανθεί επί της αιτήσεως, ενδεχομένως, χωρίς να στηρίζεται σε άλλα στοιχεία. Για τη διασφάλιση της ασφάλειας του δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου μια τέτοια αίτηση να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της αιτήσεως λήψεως τέτοιων μέτρων. Μολονότι το κείμενο αυτό μπορεί να στηριχθεί και να συμπληρωθεί όσον αφορά ειδικά σημεία από παραπομπή σε συγκεκριμένα χωρία συνημμένων σ' αυτό εγγράφων, συνολική παραπομπή σε άλλα έγγραφα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δεν μπορεί να αποκαταστήσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων στο εν λόγω δικόγραφο.
- 53 Η ίδια ερμηνεία πρέπει να γίνει δεκτή και όσον αφορά την υποβολή από τον καθού παρατηρήσεων επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 54 Όπως ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής έκρινε με τη διάταξή του της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-236/00 R, Stauner κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-15), πρέπει να θεωρηθεί ότι, εφόσον η προβολή ορισμένων λόγων που περιέχονται στη σχετική αίτηση και στις παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ως απάντηση δεν είναι σύμφωνη προς τις προπαρατεθείσες επιταγές των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας, οι λόγοι αυτοί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για να στηρίξουν τα πραγματικά ή νομικά σημεία που αφορούν.
- 55 Εν προκειμένω, υπό την επιφύλαξη των όσων διεμείφθησαν κατά την ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή ακρόαση, η σχετική απόφαση θα εκδοθεί λαμβανομένων αποκλειστικώς υπόψη των επιχειρημάτων που έχουν αναπτυχθεί από τους διαδίκους στα γραπτά κείμενα που έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Όσον αφορά το συμφέρον για τη λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου

- 56 Στις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις τους, τα καθών κοινοτικά όργανα υποστήριξαν ότι η απόφαση περί αναστολής εφαρμογής των επιδίκων κανονισμών θα είναι άνευ οποιουδήποτε πρακτικού αποτελέσματος, εφόσον ουδόλως εξουδετερώνει τις προβαλλόμενες ως μέλλουσες να επέλθουν ζημιές. Πράγματι, το Βασίλειο της Σουηδίας υποχρεούται να παγώσει τα κεφάλαια των αιτούντων δυνάμει της υποχρεώσεώς του τηρήσεως του διεθνούς δικαίου.
- 57 Κατά πάγια νομολογία, κατά τον χρόνο λήψεως των προσωρινών μέτρων, πρέπει να εκτιμάται εάν ο αιτών δικαιολογεί την ύπαρξη συμφέροντος για τη λήψη των ζητουμένων μέτρων (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1996, T-164/96 R, Moccia Impe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2261, σκέψη 26).
- 58 Εν προκειμένω, η αναστολή εφαρμογής του κανονισμού 2199/2001 θα είχε ως συνέπεια να καταστεί δυνατό στους αιτούντες να δυνηθούν εκ νέου να πραγματοποιήσουν κινήσεις, μεταφορές, μεταβολές, χρήσεις ή δόλους χειρισμούς κεφαλαίων και παρουσιάζει, κατά συνέπεια, πρακτική αποτελεσματικότητα.
- 59 Όντως, όπως το Βασίλειο της Σουηδίας ισχυρίστηκε κατά την σχετική ακρόαση, απαντώντας σε ερώτηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, κανένας κανόνας δικαίου δεν έχει θεσπισθεί σ' αυτό το κράτος μέλος προκειμένου να προσδοθεί αποτελεσματικότητα στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Εξ αυτού έπεται ότι δεν υφίσταται, στο παρόν στάδιο εξελιξέως της σουηδικής νομοθεσίας, κανένας κανόνας εθνικού δικαίου που να μπορεί να στερήσει την αναστολή εφαρμογής της πρακτικής αποτελεσματικότητάς της.
- 60 Κατά τα λοιπά, η αντίρρηση των καθών οργάνων, που στηρίζεται στο αξίωμα ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, ως μέλος του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, υποχρεούται να αποδέχεται και να εφαρμόζει, ενδεχομένως, ελλείψει αποτελεσματι-

κότητας του κανονισμού 2199/2001, τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, έρχεται, εν προκειμένω, σε πρόδηλη αντίφαση με τον ισχυρισμό τους περί αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας για τη θέση σε εφαρμογή των σχετικών μέτρων κυρώσεως στην υπό κρίση υπόθεση βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ. Ο ισχυρισμός περί μιας τέτοιας αποκλειστικής αρμοδιότητας, που επί πλέον ασκείται, έχει, πράγματι, κατ' ανάγκην ως αντίβαρο το ότι τα κράτη μέλη δεν είναι πλέον αρμόδια για την εφαρμογή των κυρώσεων όταν αυτές εφαρμόζονται από την Κοινότητα.

2. Επί της ουσίας της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του *fumus boni juris*

- 61 Οι αιτούντες παραπέμπουν, κατ' ουσίαν, στους λόγους που έχουν προβάλει στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής. Παρ' όλ' αυτά εκθέτουν ρητώς ορισμένα επιχειρήματα, δυνάμενα να διαρθρωθούν σε δύο αιτιάσεις.
- 62 Πρώτον, οι αιτούντες φρονούν ότι τα καθών κοινοτικά όργανα, θεσπίζοντας τους κανονισμούς 467/2001 και 2199/2001 (στο εξής: επίδικοι κανονισμοί), προσέβαλαν θεμελιώδη δικαιώματά τους, όπως τα δικαιώματα άμυνας. Όντως, τους επιβλήθηκαν κυρώσεις χωρίς να τους δοθεί προηγουμένως η δυνατότητα να ακουστούν ή να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους και χωρίς οι επιβάλλουσες τις κυρώσεις αυτές πράξεις να έχουν υποβληθεί σε οποιονδήποτε δικαστικό έλεγχο. Ο τρόπος ενεργείας που συνίστατο στη θέσπιση κανόνος μέσω καταλόγου έρχεται, επίσης, σε αντίθεση με τις αρχές της νομιμότητας και της ασφάλειας του δικαίου.

- 63 Ο αποκλειστικός λόγος της εγγραφής των αιτούντων στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού 467/2001 είναι η μνεία των ονομάτων τους στον κατάλογο που έχει καταρτιστεί από την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν, δοθέντος ότι η εν λόγω επιτροπή έλαβε απόφαση μόνον ενόψει των πληροφοριών που είχε λάβει. Ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή εξέτασαν τους λόγους για τους οποίους η επιτροπή αυτή τους ενέγραψε στον κατάλογο αυτόν. Ουδέποτε προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι οι αιτούντες έχουν παραβιάσει νομικές διατάξεις· επιπλέον, ουδέποτε προηγήθηκε, πριν από την εφαρμογή των κυρώσεων, η εξέταση του υποστατού της προβαλλομένης παραβάσεως νομικών κανόνων.
- 64 Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ότι ο μόνος δυνατός δικαστικός έλεγχος περιορίζεται στον έλεγχο της αντιστοιχίας μεταξύ των μνημονευομένων στον κανονισμό 2199/2001 ονομάτων και αυτών που έχουν παρατεθεί από την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν και στο ζήτημα εάν οι αιτούντες είναι τα ίδια πρόσωπα με αυτά που έχουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, κατονομαστεί. Εξάλλου, η επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν δεν διασφαλίζει τέτοιον έλεγχο εφόσον δεν αποτελεί «δικαιοδοτικό όργανο» (legal body) αλλά «πολιτικό όργανο». Σχετικώς, οι αιτούντες ισχυρίστηκαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι προκειμένου να διαγραφεί από τον καταρτισθέντα από την εν λόγω επιτροπή κατάλογο το όνομα ενός εγγεγραμμένου σ' αυτόν προσώπου απαιτείται ομοφωνία.
- 65 Δεύτερον, οι αιτούντες προέβαλαν ότι το άρθρο 301 ΕΚ επιτρέπει αποκλειστικώς και μόνο στο Συμβούλιο να λαμβάνει μέτρα έναντι τρίτων χωρών και όχι, όπως τούτο έπραξε εν προκειμένω, κατά υπηκόων κράτους μέλους, οι οποίοι διαμένουν σ' αυτό το κράτος μέλος. Η συγκεκριμένη, εν προκειμένω, κατάσταση είναι διαφορετική όλων των άλλων περιπτώσεων επιβολής κυρώσεων που έχουν στο παρελθόν πραγματοποιηθεί μέσω κανονισμού από το Συμβούλιο.
- 66 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι οι προβαλλόμενοι από τους αιτούντες λόγοι δεν δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου. Αμφότερα τα κοινοτικά όργανα παραπέμπουν στα σχετικά σημεία των υπομνημάτων τους αντικρούσεως που είναι επισυνημμένα στις παρατηρήσεις τους.

- 67 Ωστόσο, στις παρατηρήσεις του, το Συμβούλιο επισημαίνει, ότι κατ' ουδένα τρόπο αποδεικνύεται ότι το ζητούμενο προσωρινό μέτρο δεν προδικάζει την απόφαση επί των νομικών ή πραγματικών ζητημάτων της διαφοράς ούτε ότι δεν εξουδετερώνει εκ των προτέρων τις συνέπειες της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, μεταγενεστέρως, επί της κύριας προσφυγής. Τέτοια απόδειξη είναι ακόμα περισσότερο αναγκαία εφόσον το ζητούμενο μέτρο πράγματι προδικάζει ζητήματα δικαίου, ιδίως όσον αφορά την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και υπάρχει κίνδυνος να εξουδετερώσει τις συνέπειες της αποφάσεως που θα ληφθεί επί της κύριας προσφυγής, ειδικότερα σε σχέση με υλοποίηση του παγώματος των κεφαλαίων.
- 68 Εξάλλου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αντλούν επιχείρημα απο την απόρριψη του αιτήματος σχετικά με τη διεξαγωγή ταχείας διαδικασίας (βλ. ανωτέρω σκέψη 31). Υπενθυμίζοντας ότι το Πρωτοδικείο είχε αναγνωρίσει, με το έγγραφο της Γραμματείας του με ημερομηνία 24 Ιανουαρίου 2002, ότι η υπόθεση της κύριας προσφυγής θέτει νομικά προβλήματα περίπλοκου και κρίσιμου χαρακτήρα, από το γεγονός αυτά εν λόγω κοινοτικά όργανα συνάγουν ότι η επίλυση των προβλημάτων αυτών δικαιολογεί εμπεριστατωμένη εξέταση και ότι τέτοια ζητήματα δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν στο πλαίσιο μιας διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 69 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί το γεγονός ότι οι κυρώσεις, του τύπου των επίμαχων εν προκειμένω, που είχαν στο παρελθόν αποφασιστεί, είχαν αποκλειστικώς ως αντικείμενο τρίτα κράτη ή κυβερνώντες που διέθεταν άμεση και καθοριστική σε μια τρίτη χώρα επιρροή. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο αναφέρεται στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας όπου η ομάδα που είχε αποτελέσει το αντικείμενο των κυρώσεων αποτελούνταν, στην πλειονότητά της, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδεδεμένα με την κυβερνώσα τάξη, χωρίς όμως να αποτελούν, επισήμως, μέρος αυτής.
- 70 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα κοινοτικά όργανα δεν αρνήθηκαν τον ισχυρισμό των αιτούντων ότι δεν προέβησαν σε κανέναν έλεγχο όσον αφορά την εγκυρότητα της εγγραφής των περιλαμβανομένων στον κατάλογο ονομάτων, που αποφασίστηκε από την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν, υπογραμμίζοντας, συναφώς, ότι διαθέτουν δεσμευόμενη αρμοδιότητα.

Επί του επειγόντος

- 71 Οι αιτούντες θεωρούν ότι πληρούνται η προϋπόθεση σχετικά με το επειγόν.
- 72 Κατ' αρχάς, οι αιτούντες υφίστανται, όπως ισχυρίζονται, λόγω των διατάξεων του άρθρου 2 του κανονισμού 467/2001, οικονομική ζημία, εφόσον έχουν δεσμευθεί οι οικονομικοί πόροι τους, και ότι βρίσκονται σε αδυναμία να διαθέτουν στο μέλλον οικονομικούς πόρους. Οι επίδικοι κανονισμοί καθιστούν επίσης αδύνατη, κατ' αρχήν, την πρόσληψή τους σε εργασία ή την άσκηση οποιασδήποτε επαγγελματικής δραστηριότητας. Ένας μάλιστα από τους αιτούντες, ο Yusuf, έχει απολυθεί.
- 73 Στη συνέχεια, τα εν λόγω πρόσωπα ισχυρίζονται ότι υφίστανται ηθική βλάβη. Οι κυρώσεις έχουν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό τους από οποιαδήποτε κανονική ζωή στην κοινωνία, δεδομένου ότι οποιαδήποτε τρέχουσα οικονομική συναλλαγή συνεπάγεται τον κίνδυνο παγώματος εκ μέρους των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών τους στοιχείων.
- 74 Οι επιβληθείσες από τους επίδικους κανονισμούς κυρώσεις τούς στιγματίζουν και τους θέτουν στο περιθώριο της κοινωνίας, εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι εμπλέκονται σε τρομοκρατικές δραστηριότητες. Ύστερα από το πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων της Al Barakaat International Foundation διατυπώθηκαν απειλές κατά της ζωής του Yusuf. Κατατέθηκε επίσης καταγγελία κατά των εκπροσώπων των αιτούντων από ξενοφοβικά κινήματα.
- 75 Εξάλλου, οι Aden, Ali και Yusuf ισχυρίζονται ότι συνάντησαν δυσχέρειες προκειμένου να προβάλουν τα δικαιώματά τους ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Η σχεδιασθείσα αγωγή κατά των τραπεζών δεν κατέστη δυνατό να κινηθεί λόγω της

αρνήσεως που αντέταξαν οι ασφαλιστικές εταιρίες, σε δύο περιπτώσεις, να τους χορηγηθεί το ευεργέτημα της έννομης προστασίας. Οι ασφαλιστές δήλωσαν ότι, λόγω των κυρώσεων, δεν ηδύναντο να παρέμβουν.

- 76 Ζημία επίσης συνιστά γι' αυτούς η προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Πραγματικός δικαστικός έλεγχος των κυρώσεων είναι, κατ' αυτούς, αδύνατος, εφόσον δεν μπορεί να ελεγχθεί από τα δικαστήρια η ίδια η βάση των κυρώσεων. Ομοίως, είναι αδύνατος ο έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων και των ερευνών που κατέληξαν στις κυρώσεις, εφόσον αυτές δεν θεωρούνται ως έννομη συνέπεια συγκεκριμένης κατηγορίας.
- 77 Η προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των αιτούντων είναι συνεχής και δεν μπορεί να αποκατασταθεί εκ των υστέρων.
- 78 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επισημαίνουν, πρώτον, ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων υποβλήθηκε τέσσερις μήνες ύστερα από το πάγωμα των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων των αιτούντων, τρεις μήνες ύστερα από την κατάθεση της προσφυγής ακυρώσεως και περισσότερο από σαράντα πέντε ημέρες ύστερα από την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτοδικείο ρητώς τους υπέδειξε τη διαδικασία που έπρεπε να ακολουθηθεί προκειμένου να ζητήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων (βλ. ανωτέρω σκέψη 31). Αυτά τα περιστατικά πρέπει να ληφθούν υπόψη από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή προκειμένου να απορριφθεί το επιχείρημα περί επείγοντος (διάταξη του Προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976, 61/76 R II, Geist κατά Επιτροπής, Rec. 1976, σ. 2075).
- 79 Δεύτερον, καθόσον αφορά τη ζημία, τα εν λόγω κοινοτικά όργανα θεωρούν, κατ' αρχάς, ότι η προβαλλόμενη οικονομική ζημία δεν είναι ούτε σοβαρή ούτε ανεπανόρθωτη. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, μια οικονομικού χαρακτήρα ζημία θεωρείται κατ' αρχήν ως σοβαρή και ανεπανόρθωτη μόνον εφόσον δεν είναι δυνατό να αποκατασταθεί πλήρως στην περίπτωση ευδοκιμήσεως της κύριας προσφυγής

του αιτούντος (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 1990, C-257/90 R, Italsolar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-3841, σκέψη 15, και της 19ης Δεκεμβρίου 1990, C-358/90 R, Compagnia italiana alcool κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-4887, σκέψη 26). Επί του σημείου αυτού, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι τα περιουσιακά στοιχεία των αιτούντων θα επιστραφούν στο ακέραιο εάν αρθούν τα κατ' αυτών μέτρα. Επιδείνωση οικονομικών βαρών, όπως η μη τοκοφορία, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ζημία, δεδομένου ότι η σχετική αποζημίωση είναι δυνατόν να αποκαταστήσει το ζημωθέν πρόσωπο στην προγενέστερη της επελθούσας ζημίας κατάσταση.

80 Σχετικά με την ηθική βλάβη, η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτή αποτελεί τη συνέπεια της εγγραφής των αιτούντων στον καταρτισθέντα από την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν κατάλογο. Κατά συνέπεια, έστω και αν η ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή τους επρόκειτο να ευδοκιμήσει, οι αποφασισθείσες από το Συμβούλιο Ασφαλείας κυρώσεις και ο εν λόγω κατάλογος θα εξακολούθησαν να υφίστανται.

81 Όσον αφορά τη ζημία σχετικά με την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων, η Επιτροπή περιορίζεται στο να θεωρεί ότι τέτοια προσβολή δεν υφίσταται. Εξάλλου, το Συμβούλιο εκτιμά, πρώτον, ότι το πάγωμα των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων δεν μπορεί να συνεπάγεται μη υλική ζημία, δεύτερον, παραπέμποντας συναφώς στα σημεία 25 έως 36 του υπομνήματος αντικρούσεως, που είναι συνημμένο στις παρατηρήσεις του, ότι η προβαλλόμενη προσβολή δεν έχει αποδειχθεί και, τρίτον, ότι η σχετική μη υλική ζημία δεν προκύπτει από τους επίδικους κανονισμούς αλλά από την εγγραφή των αιτούντων στον καταρτισθέντα από την επιτροπή κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν κατάλογο, οπότε μια αναστολή εφαρμογής ουδόλως θα παρεμπόδιζε την επέλευσή της.

82 Εν πάση περιπτώσει, για όσο διάστημα ισχύουν οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και οι εκτελεστικές αποφάσεις της επιτροπής κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν, το Συμβούλιο εκτιμά ότι υφίσταται υποχρέωση διεθνούς δικαίου σχετικά με το πάγωμα των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων των αιτούντων. Επομένως, δεν μπορεί να διαπιστωθεί επείγον, εφόσον κατά των αιτούντων έχουν ληφθεί τα ίδια μέτρα με αυτά που προβλέπονται από τους επίδικους κανονισμούς.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 83 Οι αιτούντες φρονούν ότι η χορήγηση της ζητηθείσας αναστολής δεν θα είχε κανένα οφέθριο, καθόσον τους αφορά, αποτέλεσμα επί των γενικών ή ειδικών συμφερόντων.
- 84 Παραπέμποντας στο προοίμιο του κανονισμού 467/2001, όπου γίνεται αναφορά στην κοινή θέση 2001/154/PESC του Συμβουλίου και στις αποφάσεις 1267 (1999) και 1333 (2000) του Συμβουλίου Ασφαλείας, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι ο στόχος που επιδιώκεται με τη λήψη των μέτρων είναι «η αποφυγή οποιασδήποτε στρέβλωσης του ανταγωνισμού» εντός της Κοινότητας. Όμως, η επιδίωξη τέτοιου στόχου δεν μπορεί να υπερισχύσει της τηρήσεως της γενικής αρχής της ασφάλειας του δικαίου καθώς και αυτής της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- 85 Εξάλλου, οι αιτούντες δηλώνουν ότι δεν μπορούν να αντιληφθούν, ελλείψει κατάλληλης αιτιολογίας, ως προς τι η άρση των επιβληθεισών σ' αυτούς κυρώσεων θα μπορούσε να έχει επίπτωση στον στόχο που είναι η άσκηση επιρροής στο Αφγανιστάν, τους Ταλιμπάν, τον Ουσάμα Μπιν Λάντεν ή την Αλ Κάιντα.
- 86 Αντιθέτως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που έχει σχέση με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και καθόσον αφορά τη διεθνή αξιοπιστία της Κοινότητας, υπερισχύει των ατομικών συμφερόντων των αιτούντων.
- 87 Προκειμένου περί του συμφέροντος σχετικά με τη διασφάλιση της αξιοπιστίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ως ενεργού παράγοντα της διεθνούς ζωής, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η

Κοινότητα οφείλει να σέβεται το διεθνές δίκαιο είτε υπ' αυτή της την ιδιότητα είτε ως διάδοχος, στην πράξη, των υποχρεώσεων των κρατών μελών (απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1992, C-286/90, Poulsen και Diva Navigation, Συλλογή 1992, σ. I-6019, σκέψη 9). Του δικαίου αυτού αναπόσπαστο μέρος αποτελούν οι υποχρεωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, ενεργούντος βάσει του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφαλείας. Τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή εκτιμούν ότι θα διακυβευόταν η αξιοπιστία της Κοινότητας εάν οποιοδήποτε πρόσωπο επί του οποίου έχουν επιβληθεί κυρώσεις μπορούσε να πετύχει την αναστολή παγκοσμίως εμβελείας μέτρων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με το Συμβούλιο Ασφαλείας, και δη χωρίς τη συναίνεσή του.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 88 Εν προκειμένω, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής φρονεί ότι είναι σκόπιμο να αρχίσει την εξέτασή του με την εκτίμηση του επείγοντος της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 89 Θεωρείται δεδομένο ότι το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο [βλ., π.χ., τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 94]. Στον διάδικο που ζητεί τη λήψη τέτοιου μέτρου εμπίπτει η υποχρέωση να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της διαδικασίας της κύριας προσφυγής χωρίς να υποστεί μια τέτοιας φύσεως ζημία (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36).
- 90 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, από το γεγονός απλώς και μόνον ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατατέθηκε τρεις και πλέον μήνες ύστερα από την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως δεν μπορεί να

συναχθεί ότι δεν υφίσταται επείγον ώστε να διαταχθεί η λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου. Πράγματι, από όσα διαμείφθησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει, χωρίς αυτό να έχει αμφισβητηθεί από τα καθώς κοινοτικά όργανα, ότι αυτή η περίοδος των τριών μηνών χρησιμοποιήθηκε επωφελώς από τους αιτούντες οι οποίοι προσπάθησαν να πετύχουν την άρση των επιβληθεισών σ' αυτούς κυρώσεων, ιδίως ερχόμενοι ανεπισήμως σε επαφή με τους εκπροσώπους της επιτροπής κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν καθώς και με αυτούς των αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι υπηρεσίες των οποίων παρέσχον τις πληροφορίες που αποτέλεσαν την αιτία της εγγραφής τους στον καταρτισθέντα από την εν λόγω επιτροπή κατάλογο. Έτσι, παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής κυρώσεων κατά των Ταλιμπάν εκφράστηκε, ύστερα από την εκ μέρους των αιτούντων υποβολή αιτήσεως παρεκκλίσεως υπέρ άρσεως των κυρώσεων στον τόπο τους, η καταγραφή των ονομάτων τους στον κατάλογο διατηρήθηκε λόγω της αντιθέσεως τριών κρατών. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στους αιτούντες έλλειψη επιμελείας η οποία συνετέλεσε στην επέλευση των προβαλλόμενων ζημιών. Αντιθέτως, επειδή ακριβώς διαπίστωσαν την αδυναμία επιτευξέως άρσεως των επιβληθεισών σ' αυτούς κυρώσεων μέσω άλλων εκτός της υποβληθείσας ενώπιον του κοινοτικού δικαστή αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, κατατέθηκε η εν λόγω αίτηση.

α) Οι προβαλλόμενες από τους Yusuf, Aden και Ali ζημίες

- 91 Η ζημία που προβάλλουν οι τρεις πρώτοι αιτούντες, οι Yusuf, Aden και Ali, σύγκειται, κατ' ουσίαν, από δύο στοιχεία. Η εν λόγω ζημία είναι τόσο οικονομικής όσο και ηθικής φύσεως.

Όσον αφορά την οικονομικής φύσεως ζημία

- 92 Όσον αφορά την προβαλλόμενη από τους αιτούντες οικονομικής φύσεως ζημία, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία (διάταξη του Προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 1984, 141/84 R, De Compte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 2575, σκέψη 4· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδι-

κείου της 29ης Σεπτεμβρίου 1993, T-497/93 R Π, Hogan κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1993, σ. II-1005, σκέψη 17, και της 30ής Νοεμβρίου 1993, T-549/93 R, D. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1347, σκέψη 45), μια καθαρά οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αποζημίωσης.

- 93 Ωστόσο, στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή εναπόκειται να εκτιμήσει, βάσει των συγκεκριμένων σε κάθε περίπτωση περιστατικών, εάν η άμεση εκτέλεση της αποτελούσας το αντικείμενο της αιτήσεως αναστολής πράξεως μπορεί να προκαλέσει στον αιτούντα σοβαρή και επικείμενη ζημία, που καμιά μεταγενέστερη απόφαση δεν μπορεί να αποκαταστήσει.
- 94 Εν προκειμένω, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής οφείλει να διασφαλίσει, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση κάθε αιτούντος, ότι τα εν λόγω πρόσωπα διαθέτουν κάποιο ποσό που μπορεί, κανονικώς, να τους επιτρέψει να αντιμετωπίσουν το σύνολο των δαπανών που είναι απαραίτητες για την ικανοποίηση των βασικών αναγκών τους καθώς και αυτών της οικογενείας τους, μέχρι τον χρόνο όπου ο εν λόγω δικαστής θα αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής.
- 95 Συναφώς, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η θέση σε ισχύ του κανονισμού 2199/2001 είχε ως άμεση συνέπεια, όπως πράγματι προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, το πάγωμα των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων των αιτούντων, οπότε οι τελευταίοι, ύστερα από τη θέσπιση του κανονισμού αυτού, βρίσκονται σε αδυναμία να διενεργήσουν οποιαδήποτε οικονομική πράξη.
- 96 Κατά την ακρόαση, οι αιτούντες δήλωσαν ότι οι σουηδικές αρχές δεν τους χορηγούν πλέον κανένα οικονομικό πόρο. Δεδομένου ότι ο εκπρόσωπος του Βασιλείου της Σουηδίας διέψευσε αυτή τη δήλωση, υποβλήθησαν σ' αυτό το κράτος μέλος γραπτά ερωτήματα προκειμένου να διασαφηνισθεί η ατομική κατάσταση των αιτούντων.

- 97 Στις απαντήσεις που κατέθεσε, στις 3 Απριλίου 2002, η Σουηδική Κυβέρνηση περιέγραψε τις παροχές των οποίων οι Yusuf, Aden και Ali μπορούν να είναι δικαιούχοι, ενώ έδωσε επίσης στοιχεία σχετικά με τις παροχές που οι σουηδικές αρχές είχαν ήδη, όντως, καταβάλει σ' αυτούς.
- 98 Στην αλληλουχία αυτή, έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι οι αιτούντες επεσήμαναν στις παρατηρήσεις τους της 15ης Απριλίου 2002, ότι, δυνάμει της σουηδικής νομοθεσίας, η αγνόηση των προβλεπομένων από τους επίδικους κανονισμούς κυρώσεων είναι ποινικώς κολάσιμη και ότι η δυνατότητα λήψης οποιουδήποτε είδους αποζημιώσεως εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τον τρόπο κατά τον οποίο οι σχετικές νομικές διατάξεις ερμηνεύονται και εφαρμόζονται. Εξ αυτού έπεται ότι η νομιμότητα των καταβολών που έχουν πραγματοποιηθεί από τις σουηδικές αρχές στους αιτούντες είναι αβέβαιη.
- 99 Εντούτοις, δεν εναπόκειται στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εκτιμήσει, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, τη νομιμότητα των καταβολών που έχουν γίνει στους αιτούντες από πλευράς του σουηδικού δικαίου, όπως ούτε, άλλωστε, εμπίπτει στα καθήκοντά του ο έλεγχος, εν προκειμένω, του συμβατού τους με το κοινοτικό δίκαιο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η κατάργηση των εν λόγω καταβολών δεν μπορεί, όπως είναι επόμενο, να θεωρηθεί, με αρκετή ακρίβεια, ως προβλέψιμη. Κατά συνέπεια, η κατάργηση αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο της προβαλλόμενης ως μέλλουσας να επέλθει οικονομικής ζημίας.
- 100 Η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον θα εκτιμηθεί, για κάθε αιτούντα, ενόψει των αφορώντων αυτόν στοιχείων που έχουν προσκομιστεί στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.

— Η περίπτωση του Yusuf

- 101 Απαντώντας στις ερωτήσεις του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, οι σουηδικές αρχές επεσήμαναν ότι οι δημοτικές αρχές της Στοκ-

χόλμης (Språnga-Tensta) αποφάσισαν, στις 12 Φεβρουαρίου 2002, να εξετάσουν με αίτηση κοινωνικής αρωγής, που είχε γίνει κατ' εφαρμογήν του socialtjänstlagen (νόμος σχετικά με την παροχή κοινωνικών υπηρεσιών) και που είχε υποβληθεί από κοινού από τον Yusuf και τη σύζυγό του, διά της συνήθους διαδικασίας, ακόμα και ύστερα από τη θέσπιση των επίδικων κανονισμών. Η κοινωνική αρωγή τούς χορηγείται μηνιαίως, ύστερα από τον Νοέμβριο του 2001, ενώ λαμβάνονται υπόψη οι ίδιοι πόροι του νοικοκυριού· το ποσό της αρωγής σχετικά με τις ανάγκες της οικογενείας που καταβλήθηκε για τον Μάρτιο του 2002 ανήλθε σε 7 936 σουηδικές κορώνες (SEK). Οι καταβολές της κοινωνικής αρωγής πραγματοποιήθηκαν με ταχυδρομικές εντολές, που η σύζυγος του Yusuf εισέπραξε στο ταχυδρομείο.

102 Εξάλλου, το försäkringskassa (ταμείο κοινωνικής ασφάλισης) κατέβαλλε τακτικώς, από τις 13 Νοεμβρίου 2001, οικογενειακές παροχές στη σύζυγο του Yusuf για τα τέσσερα τέκνα τους. Ο försäkringskassa εξακολουθεί να της καταβάλλει τις παροχές αυτές ύψους 4 814 SEK μηνιαίως.

103 Αντιθέτως, το επίδομα στέγης που ο Yusuf ελάμβανε μέχρι τον Φεβρουάριο του 2002 έχει παγώσει. Η πληροφορία αυτή επιρρωννύεται από έγγραφο του försäkringskassa που προσκομίστηκε, κατά την ακρόαση, από τους αιτούντες.

104 Ενόψει των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι οι Yusuf και η σύζυγός του λαμβάνουν μηνιαίως, από τις δημοτικές αρχές, κοινωνική αρωγή και από το försäkringskassa οικογενειακές παροχές για την αντιμετώπιση των αναγκών της οικογενείας και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, ο εν λόγω αιτών δεν βρίσκεται σε τέτοια ένδεια ώστε να του είναι οικονομικώς αδύνατο να αναμείνει την απόφαση επί της κύριας προσφυγής χωρίς να έχει ανασταλεί η εφαρμογή του κανονισμού 2199/2001. Το γεγονός, που προβάλλεται στις παρατηρήσεις των αιτούντων της 15ης Απριλίου 2002, ότι δηλαδή ο Yusuf δεν έλαβε κοινωνική αρωγή για τον μήνα Απρίλιο 2002, προκύπτει, σύμφωνα με τα παρασχεθέντα στοιχεία, από την εσφαλμένη απόφαση του arbetsförmedlingen i Kista (Γραφείο εξευρέσεως εργασίας του Kista) να τον διαγράψει από τον κατάλογο των αιτούντων εργασία. Επομένως, το γεγονός αυτό είναι τυχαίο και ουδόλως

εμποδίζει τον Yusuf να υποβάλει νέα αίτηση μηνιαίας κοινωνικής αρωγής, πράγμα που σκοπεύει, άλλωστε, να πράξει ευθύς ως διορθωθεί το σχετικό λάθος.

- 105 Πρέπει ωστόσο να παρατηρηθεί ότι, σε περίπτωση που η εσφαλμένη απόφαση του *arbetsförmedlingen i Kista* δεν επρόκειτο ταχέως να ανακληθεί, όπως ακριβώς εξακολουθούσε να συμβαίνει όταν οι αιτούντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους της 15ης Απριλίου 2002, και ελλείπει άλλου είδους ενισχύσεως επιτρέπουσας στον αιτούντα να αντιμετωπίζει επαρκώς τις καθημερινές ανάγκες του μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που θα θέτει τέρμα στην κύρια προσφυγή, στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή παρέχεται, από το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας, η ευχέρεια να τροποποιήσει ή να εξαφανίσει, καθ' οποιανδήποτε στιγμή, τη διάταξη λήψεως ασφαλιστικών μέτρων εφόσον μεταβληθούν οι περιστάσεις (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 1993, T-7/93 R και T-9/93 R, Langnese-Iglo και Schöller κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-131, σκέψη 46, και της 19ης Δεκεμβρίου 2001, T-195/01 R και T-207/01 R, Government of Gibraltar κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3915, σκέψη 116). Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι, με την έκφραση «μεταβολή των περιστάσεων», ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εννοεί, ειδικότερα, πραγματικές περιστάσεις δυνάμενες να μεταβάλουν την εκτίμηση, εν προκειμένω, του κριτηρίου του επείγοντος.

— Η περίπτωση του Aden

- 106 Προκειμένου περί του Aden, από την απάντηση των σουηδικών αρχών προκύπτει ότι δεν έχει υποβάλει αίτηση κοινωνικής αρωγής προς τις δημοτικές αρχές της Στοκχόλμης όπου και διαμένει (Språnga) και ότι δεν έχει λάβει, όπως είναι επόμενο, τέτοιου είδους αρωγή κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου.
- 107 Εξάλλου, το *försäkringskassa* κατέβαλλε τακτικώς οικογενειακές παροχές, από τις 13 Νοεμβρίου 2001, στη σύζυγο του Aden για τα δύο τέκνα τους. Το *försäkringskassa* εξακολουθεί να της καταβάλλει τις παροχές αυτές ύψους 1 900 SEK μηνιαίως.

- 108 Τέλος, ο Aden δεν λαμβάνει πλέον, ύστερα από τις 20 Ιανουαρίου 2002, υποτροφία από τη Centrala studiestödsnämnden (εθνική αρχή επιφορτισμένη με τη χορήγηση υποτροφιών για ανώτατες σπουδές).
- 109 Ενόψει των περιστάσεων αυτών, διαπιστώνεται ότι ο αιτών αυτός δεν απέδειξε ότι βρισκόταν σε αδυναμία να ζητήσει την καταβολή κοινωνικής αρωγής από τις δημοτικές αρχές. Όπως έχει εν προκειμένω διαπιστωθεί (βλ. ανωτέρω σκέψη 101), η οικογένεια του Yusuf, που διαμένει στον ίδιο δήμο με τον Aden, έλαβε και εξακολουθεί, κατά νόμο, να λαμβάνει την κοινωνική αρωγή που καταβάλλεται από τις δημοτικές αρχές. Εξάλλου, οι σουηδικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι δημοτικές αρχές της Στοκχόλμης εξετάζουν αίτηση κοινωνικής αρωγής υποβληθείσα από τον Aden ή τη σύζυγό του όπως ακριβώς και αίτηση που έχει υποβληθεί από τον Yusuf. Εξ αυτού έπεται ότι ο Aden, μη έχοντας υποβάλει αίτηση κοινωνικής αρωγής προς τις οικείες δημοτικές αρχές, ενήργησε κατά τέτοιο τρόπο ώστε βρέθηκε, εξ οικείας υπαιτιότητας, σε κατάσταση να μη λαμβάνει την αρωγή αυτή, και τούτο παρά το γεγονός ότι η εν λόγω αρωγή είναι δυνατό, όπως έχουν δηλώσει οι σουηδικές αρχές, να του χορηγηθεί. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Aden συνέβαλε στην επέλευση της ζημίας την οποία επικαλείται προκειμένου να αποδείξει το επειγόν της χορηγήσεως της ζητούμενης αναστολής (προπαρατεθείσα διάταξη Free Trade Foods κατά Επιτροπής).
- 110 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο Aden και η σύζυγός του λαμβάνουν μηνιαίως οικογενειακές παροχές.

— Η περίπτωση του Ali

- 111 Σύμφωνα με την απάντηση των σουηδικών αρχών, ο Ali δεν έχει λάβει καμιά κοινωνική αρωγή από τον δήμο της Järfälla, όπου κατοικεί μαζί με την οικογένειά του. Η σχετική αίτηση που υπέβαλε, στις 13 Δεκεμβρίου 2001, απορρίφθηκε λόγω του ότι τα παρασχεθέντα υπ' αυτού στοιχεία ήσαν ελλιπή. Στις 25 Μαρτίου 2002, η σύζυγος του Ali προέβη σε σχετικά διαβήματα ενώπιον των υπηρεσιών του δήμου αυτού προκειμένου να υποβάλει νέα αίτηση χορηγήσεως κοινωνικής αρωγής. Οι σουηδικές αρχές διασαφήνισαν επίσης ότι, σύμφωνα με πληροφορίες που παρέσχε ο δήμος της

Järfälla, τόσο ο Ali όσο και η σύζυγός του δικαιούνται να ζητήσουν τη χορήγηση κοινωνικής αρωγής για τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Εάν τους χορηγούνταν τέτοια ενίσχυση, αυτή θα κατετίθετο στον τραπεζικό λογαριασμό που θα υποδείκνυε ο αιτών, ο οποίος μπορεί επίσης να ζητήσει όπως η καταβολή γίνει μέσω ταχυδρομικής εντολής.

- 112 Εξάλλου, το försäkringskassa κατέβαλλε τακτικά οικογενειακά επιδόματα, ύστερα από τις 13 Νοεμβρίου 2001, στη σύζυγο του Ali για τα τέσσερα τέκνα τους. Το försäkringskassa εξακολουθεί να της καταβάλλει τις παροχές αυτές ύψους 4 814 SEK μηνιαίως.
- 113 Αντιθέτως, το επίδομα στέγης που ο Ali ελάμβανε μέχρι τον Φεβρουάριο του 2002 έχει παγώσει.
- 114 Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της διασαφηνίσεως των σουηδικών αρχών, κατά την οποία ο Ali και η σύζυγός του δικαιούνται να ζητήσουν από τις δημοτικές αρχές της Järfälla να τύχουν του ευεργετήματος της κοινωνικής αρωγής για τις στοιχειώδεις ανάγκες τους και του γεγονότος ότι έχουν γίνει τα προς τούτο διαβήματα και, αφετέρου, της μηνιαίας εισπράξεως των οικογενειακών επιδομάτων των οποίων επωφελείται, κατ' ανάγκη, εμμέσως, δεν έχει αποδειχθεί ότι ο αιτών αυτός θα βρεθεί, στο άμεσο μέλλον, σε κατάσταση σοβαράς ενδείας. Πρέπει να προστεθεί ότι υπάρχει κάθε λόγος να θεωρείται βέβαιο ότι η δημοτική αρχή της Järfälla, ενόψει του προηγούμενου που αποτελεί η περίπτωση του Yusuf και της συζύγου του, στους οποίους οι δημοτικές αρχές της Στοκχόλμης έχουν χορηγήσει κοινωνική αρωγή, και τούτο παρά τον κανονισμό 2199/2001 και τη σχετική με ορισμένες διεθνείς κυρώσεις σουηδική νομοθεσία, θα εξετάσει την αίτηση για χορήγηση κοινωνικής αρωγής του Ali σύμφωνα με τη συνήθως ακολουθούμενη διαδικασία.

- 115 Επιβάλλεται, ωστόσο, να παρατηρηθεί ότι, σε περίπτωση που η αίτηση χορηγήσεως κοινωνικής αρωγής επρόκειτο να μείνει αναπάντητη, όπως ακριβώς συνέβαινε όταν οι αιτούντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους της 15ης Απριλίου 2002, ή να απορριφθεί από τις οικείες δημοτικές αρχές, και, ελλείψει άλλου τύπου ενισχύσεως επιτρέπουσας στον αιτούντα να αντιμετωπίσει επαρκώς τις καθημερινές ανάγκες του μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που θα θέτει τέρμα στην κύρια δίκη, με το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας παρέχεται στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή η ευχέρεια να τροποποιήσει ή να εξαφανίσει, καθ' οποιοδήποτε χρονικό σημείο, τη διάταξη περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων εφόσον μεταβληθούν οι περιστάσεις (βλ. ανωτέρω σκέψη 105).

Όσον αφορά την ηθική βλάβη

- 116 Σε σχέση με την ηθική βλάβη που προβάλλουν οι αιτούντες, η βλάβη αυτή συνίσταται, κατ' ουσίαν, από την προσβολή που έχει γίνει στην υπόληψή τους, στην τιμή τους και στην αξιοπρέπειά τους καθώς και σ' αυτήν που έχει γίνει στην οικογένειά τους.
- 117 Συναφώς, μολονότι δεν αποκλείεται η αναστολή εφαρμογής του κανονισμού 2199/2001 να μπορεί να ικανοποιήσει μια τέτοιας φύσεως ηθική βλάβη, επιβάλλεται, παρ' όλ' αυτά, η διαπίστωση ότι μια τέτοια αναστολή δεν θα μπορούσε να πετύχει κάτι τέτοιο καλύτερα απ' όσο μπορεί να το πετύχει, στο μέλλον, ενδεχόμενη ακύρωση του κανονισμού αυτού μετά το πέρας της διαδικασίας της κύριας προσφυγής [βλ., σχετικά με απόφαση περί αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων υπαλλήλου, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 1999, T-211/98 R, Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-15 και II-57, σκέψη 43, που έχει επιβεβαιωθεί, κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, με τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1999, C-65/99 P(R), Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-1857· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 2001, T-120/01 R, De Nicola κατά ΕΤΕπ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-171 και

Π-783, σκέψη 43]. Στο μέτρο που σκοπός της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι η διασφάλιση της αποκαταστάσεως μιας ζημίας αλλά η εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της αποφάσεως ως προς την ουσία, επιβάλλεται να συναχθεί το συμπέρασμα, προκειμένου περί της ηθικής βλάβης, ότι η σχετική με το επείγον προϋπόθεση απουσιάζει.

β) Η προβαλλόμενη από την Al Barakaat International Foundation ζημία

- 118 Η Ζημία αυτή συνίσταται στην αδυναμία για την Al Barakaat International Foundation να ασκήσει τις δραστηριότητές της λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 2199/2001. Μολονότι δεν αμφισβητείται ότι η Al Barakaat International Foundation αναγκάστηκε να διακόψει τις δραστηριότητές της λόγω του κανονισμού 2199/2001, η ζημία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή εφόσον η ένωση αυτή δεν επιδιώκει κανένα κερδοσκοπικό σκοπό. Κατά τα λοιπά, στο μέτρο που στην επιχειρηματολογία των αιτούντων θα έπρεπε να δοθεί η έννοια ότι η ζημία συνίσταται επίσης και στην αδυναμία στην οποία βρίσκονται τρίτοι να επωφεληθούν από το σύστημα μεταφοράς κεφαλαίων που έχει καθιερώσει η εν λόγω ένωση, τέτοια ζημία δεν υφίσταται η αιτούσα. Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι ζημίες που η εφαρμογή της προσβαλλομένης πράξεως μπορεί να προκαλέσει σε τρίτον, εκτός αυτού που ζητεί το προσωρινό μέτρο, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, ενδεχομένως, από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, στο πλαίσιο της σταθμίσεως των υφισταμένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 136). Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω συμφέρον των τρίτων ούτε καν προβλήθηκε στο πλαίσιο των συμφερόντων που έπρεπε να σταθμιστούν.

- 119 Ενόψει όλων των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον δεν συντρέχει, οπότε η υπό κρίση αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετασθούν οι λοιπές προϋποθέσεις.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων.**

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Μαΐου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf